

II. Mondgezondheid van personen met een handicap

Personen met bijzondere noden – Bijkomend honorarium – Actieplan “mondgezondheid”

Vraag nr. 250, gesteld op 28 mei 2025, aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, belast met Armoedebestrijding, door mevrouw GIJBELS, volksvertegenwoordigster¹

In het kader van Wereldgezondheidsdag, die op 7 april 2025 plaatsvond, wil ik graag de aandacht vestigen op een belangrijke kwestie die vaak over het hoofd wordt gezien: de mondgezondheid van personen met een handicap. De Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) heeft herhaaldelijk benadrukt dat personen met een handicap een verhoogd risico lopen op gezondheidsproblemen, waaronder slechte mondgezondheid. In België heeft deze groep vaak onvoldoende toegang tot gespecialiseerde mondzorg, wat hun algehele gezondheid en levenskwaliteit negatief beïnvloedt.

Personen met een handicap hebben vaak specifieke zorgbehoeften die niet altijd voldoende worden onderkend binnen de algemene mondzorg. Het is van belang dat er niet alleen een bredere toegang tot mondzorg wordt gecreëerd, maar ook dat er specifieke zorgstrategieën worden ontwikkeld die tegemoetkomen aan de unieke behoeften van deze kwetsbare groep. Een op maat gemaakte benadering, waarbij preventie en behandeling effectief worden gecombineerd is essentieel om te waarborgen dat deze personen gelijke toegang tot zorg krijgen en daarmee hun gezondheid en levenskwaliteit kunnen verbeteren.

1. Heeft de regering reeds concrete initiatieven genomen om de mondgezondheid van personen met een handicap te verbeteren? Indien dit nog niet het geval is, bent u van plan om initiatieven te nemen? Zo ja, wat lijkt volgens u aangewezen?
2. Welke rol ziet u weggelegd voor mondhygiënist in de zorg voor personen met een beperking? Bent u bereid om binnen de hervorming van de nomenclatuur ervoor te zorgen dat mondhygiënist over een breder scala aan mogelijk uit te voeren behandelingen beschikken?
3. Welke stappen worden ondernomen om samenwerking tussen tandheelkundigen, mondhygiënist, en andere zorgprofessionals (zoals artsen en ergotherapeuten) te bevorderen, zodat de zorg voor personen met een handicap beter geïntegreerd wordt en er meer gepersonaliseerde zorg mogelijk is?
4. Hoe tracht de regering de bewustwording over de link tussen mondgezondheid en de algemene gezondheid te vergroten? Zal preventieve mondzorg hier dan bij geïntegreerd worden?

---

1. Bulletin nr. 019, Kamer, gewone zitting 2024-2025, blz. 186.

Antwoord

In antwoord op punten 1 en 2, kan ik meedelen dat de Nationale commissie tandheelkundigen-ziekenfondsen (NCTZ) zich al jaren bezig houdt met deze problematiek. De definitie die gebruikt wordt binnen de NCTZ is ruimer dan het begrip handicap en verwijst naar “personen met bijzondere noden”. Dit concept werd gedefinieerd naar aanleiding van het proefproject “Mondzorg voor personen met bijzondere noden” dat plaatsvond in 2009-2010 en de “Haalbaarheidsstudie mondzorg voor personen met bijzondere noden” van 2014. Naar aanleiding van het proefproject en de haalbaarheidsstudie werd in 2015 een bijkomend honorarium ingevoerd voor bepaalde zorg uitgevoerd bij personen met bijzondere noden.

Personen met bijzondere noden worden gedefinieerd als personen met een fysieke, zintuiglijke en/of mentale beperking alsook de kwetsbare ouderen. De zorgverlener kan een bijkomend honorarium attesteren voor bepaalde zorgen waarvan de uitvoering meer tijd vraagt wegens een handicap of blijvende functionele beperking van fysieke of mentale aard bij de patiënt. Het invoeren van één van deze tegemoetkomingsvoorwaarden behoort tot de verantwoordelijkheid van de zorgverlener en het gebruik ervan moet gemotiveerd worden in het dossier van de patiënt.

Momenteel bedraagt dit bijkomend honorarium 29,50 EUR (na een herwaardering op 01.01.2024) en er is geen persoonlijk aandeel. Dit bijkomend honorarium wordt beperkt tot twee per dag per patiënt. Bovenop het honorarium kan per patiënt per dag dus maximaal twee keer 29,50 EUR aangerekend worden ongeacht het aantal zittingen of nomenclatuurcodes. De zorgverlener kan dit bijkomend honorarium attesteren voor een lijst van tandheelkundige zorg waaronder bepaalde conserverende zorgen en extracties en sinds juli 2024 ook voor bepaalde preventieve acties.

De mondhygiënist die al toegang hebben tot de nomenclatuurcodes voor tandsteenreiniging en profylactische reiniging bij lichamelijk of geestelijk gehandicapten hebben ook toegang tot de codes bijkomend honorarium voor personen met bijzondere noden.

Toevoeging bij punt 2 vanwege FOD

De erkenning van een nieuw paramedisch beroep (sinds 2018), namelijk mondhygiënist, is een belangrijke stap voor de mondgezondheid met als doel de toegang tot kwalitatieve preventieve mondzorg te verbeteren.

Het mondonderzoek is een zelfstandige handeling voor deze professionals, evenals de professionele reiniging (waaronder het verwijderen van tandplak) van het natuurlijke gebit en van vervangende en regulerende tandheelkundige hulpmiddelen met behulp van specifieke instrumenten en materialen (anders dan die bedoeld voor dagelijkse mondhygiëne). De mondhygiënist kan deze essentiële preventieve handelingen dus onder eigen verantwoordelijkheid uitvoeren. Deze professional is ook bevoegd om patiënten te onderwijzen en hen alle belangrijke preventieve adviezen te geven. Mondhygiënist zijn onder andere opgeleid in mondzorg voor specifieke doelgroepen.

In antwoord op punten 3 en 4, kan ik meedelen dat sinds de zesde Staatshervorming bepaalde bevoegdheden gedeeld zijn met de gefedereerde entiteiten. Dat is in het bijzonder het geval voor de mondgezondheidspreventie. De gefedereerde entiteiten zijn verantwoordelijk voor de collectieve mondgezondheids promotie en -preventie terwijl het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering (RIZIV) werkt rond preventieve zorg. De regering is zich ten volle bewust van het belang van de mondgezondheid als onderdeel van de algemene gezondheid. Ik steun het *Global oral health action plan 2023-2030* voor de mondgezondheid van de Wereldgezondheidsorganisatie en de Verklaring van Bangkok, die het belang benadrukken van doeltreffend beleid om de mondgezondheid van de bevolking te verbeteren: *no health without oral health*.

Om tegen 2030 de mondgezondheid van de Belgische bevolking te verbeteren, zal het RIZIV met mijn steun een actieplan “mondgezondheid” ontwikkelen en we gaan de gefedereerde entiteiten uitnodigen om deel te nemen aan dit actieplan om de coördinatie en efficiëntie van het beleid inzake mondgezondheid te verbeteren. Het doel van het plan is om gemeenschappelijke acties op te zetten om de doelstellingen inzake gezondheidszorg tegen 2030 te bereiken. Er zal bijzondere aandacht worden besteed aan een betere samenwerking tussen de verschillende zorgverleners die betrokken zijn bij de mondgezondheid.